

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **T. Č.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Leďčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2017, č. j. JMK 160415/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2019, č. j. 73 A 1/2018 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Židlochovice, odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 20. 9. 2017, č. j. OD/204961/2016, shledal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu (nyní přestupek) podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za tento správní delikt žalobci uložil pokutu ve výši 2.500 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji výše označeným rozsudkem zamítl.

[4] Proti posledně uvedenému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 10. 4. 2019 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedl, že se domáhá zrušení tohoto rozsudku a že kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 129/2019 - 21, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Rovněž jej poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[6] Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 24. 4. 2019 (středa). Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dne 24. 5. 2019 (pátek). Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „*[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „*[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*“.

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „*[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*“.

[9] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, navrhl pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje kasační soud za nedostačující ve smyslu požadavků vyplývajících z § 106 odst. 1 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovatel při podání kasační stížnosti zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích „*[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by jednání nařizoval, proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Ve smyslu § 10a zákona o soudních poplatcích bude stěžovateli soudní poplatek vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu